

[Tinning]

mende meget fornuftigt. Så telexer man ind til direktoratet, og hvis de ikke giver kontrordre, så er det bare tilbage.

Hvad betyder det i praksis? Det betyder følgende: når det på et tidspunkt går op for Udenrigsministeriet, måske for Flygtningehøjkommissariatet, måske for Røde Kors, måske for Dansk Flygtningehjælp, at der i disse lande faktisk sker forfølgelse, fordi man får nogle eksempler på, at der sker forfølgelse i nogle områder, hvor der ikke tidligere skete forfølgelser – eksempler, man bl.a. vil komme til at få, fordi Danmark har afvist folk til disse områder – så skal Justitsministeriet nørkle sig sammen til at acceptere, at det er rigtigt nok. Når det har gjort det, giver det betjenten besked, og så vil man ikke blive afvist til det pågældende område.

Hvad betyder det i praksis? Det betyder, at der vil ske afvisning til områder, hvor der finder forfølgelse sted, fordi den pågældende betjent ikke ved bedre, fordi mange andre ikke ved bedre, og måske fordi Justitsministeriet eller Udenrigsministeriet ikke vil vide bedre. Vi får altså et system, hvor vi siger: vi sender dem tilbage, fordi der os bekendt ikke sker nogen konventionsforfølgelse. Men det kan jo ændre sig. Og det betyder en afvisningspraksis, som bliver afhængig af, hvor mange kendte forfølgelsestilfælde vi får på bordet. Det er uhyggeligt, men det bliver realiteten.

Det tredje punkt – hvad FN's kritik handler om – er egentlig meget enkelt. Det er sagt af Jessen-Petersen selv i konklusionen på hans første telex. Det var det, der ankom ovre i Justitsministeriet kl. 11.16, som justitsministeren ikke kendte noget til senere på aftenen, da han sad foran Folketingets retsudvalg, men som dukkede op ved 19-tiden. Jeg spørger mig selv i en parentes: når den slags ekspeditionsfejl kan ske i Justitsministeriet – under justitsministerens ansvar selvfølgelig – når det handler om at få fundet et telex frem og sendt det over til det folketingsudvalg, der beder om det, hvordan forestiller man sig så, at det ministerium skal administrere afvisningspraksis? Det er heller ikke godt at vide, hvor mange af den slags ekspeditionsfejl der sker, i sagens natur får vi jo ikke noget at vide om det.

Det, Jessen-Petersen siger til slut i sin henvendelse i det første telex, der altså ankom

kl. 11.16 og brugte mere end 7 timer på at nå frem, er:

»Vi forstår udmærket de problemer, Danmark har netop nu i forbindelse med, at man modtager et uforholdsmæssigt stort antal spontanasyllansøgere. Vi håber imidlertid, man finder en udvej til at finde frem til et system og en fremgangsmåde, hvorved Danmark på den ene side vil være i stand til at kontrollere situationen på tilfredsstillende vis, og hvorved Danmark på den anden side ikke vil komme i konflikt med de beslutninger, der er truffet af Flygtningehøjkommissariatets eksekutivkomité, og hvis moralske værdi er afhængig af den udbredelse og respekt, de nyder. Vi tror, det er derfor, at danske delegationer altid har spillet en så aktiv og konstruktiv rolle med hensyn til at fremme og støtte disse principper i vor eksekutivkomité.«

Det, han siger, er altså – og dér mener jeg at hr. Ole Espersen har delvis ret – at dette ikke i første omgang er et juridisk spørgsmål. Nej, der er ikke tale om, at vi tilsidesætter internationale forpligtelser; det er fuldstændig rigtigt. Det, der er tale om, er, at vi er med til selv, endda i enstemmighed – for sådan nogle vedtagelser laves jo med konsensus – at vedtage nogle anbefalinger om, hvordan vi skal behandle både asylansøgere og flygtninge, og dem tilsidesætter vi så. Det er i høj grad et moralsk og det er i måske endnu højere grad et politisk spørgsmål. Det, Jessen-Petersen siger i sit andet telex – og det er med direkte adresse til det forlig, som er indgået mellem Socialdemokratiet og regeringen – er, at han vil gentage, at de procedurer, der er indeholdt i forliget, er »i uoverensstemmelse med vigtige anbefalinger fra Flygtningehøjkommissariatets eksekutivkomité«.

Det er i hvert fald det, han stadig væk er bekymret for.

Det har Folketingets medlemmer ikke tid til at diskutere, for vi skal være færdige i morgen. Det har Folketingets retsudvalg tid til at diskutere på et par dage, fordi vi skal være færdige i morgen.

Den 20.-21. i denne måned, altså på mandag-tirsdag, er der et møde i Højkommissariatet, hvor man bl.a. skal diskutere fordelingen af spontanasyllansøgere på de europæiske lande – et særligt møde om det problem,